

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-91/11

Priština, 1. mart 2012. godine

U postupku:

S.D.

Žalilac

Protiv

S.N.

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/83/2010 (predmet upisan u KAI pod br. KPA20030), od dana 2. septembra 2010. godine, nakon zasedanja održanog dana 1. marta 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Žalba S. D.-ja je odbačena kao neprihvatljiva.

- 2- Odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/83/2010, od dana 2. septembra 2010. godine, u dolu koji se odnosi na predmet pod broju KPA20030, je potvrđena.

- 3- Podnosilac žalbe treba da plati troškove postupka koji su određeni u iznosu od € 42, 50 (četrdeset dva evra i pedeset centi) u vremenskom roku od 15 (petnaest) dana od dana uručenja presude ili putem prinudnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 16. novembra 2006. godine, S.N. je podneo zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je tražio da se prizna kao su-vlasnik različitih parcela zemlje stečene putem poklona od strane njegove majke te i traži ponovno posed. On je naveo da su parcele upisane u posedovnom listu br. 21 Opštine Podujevo pripadale njegovoj majci, P.N., te i da ih je ona dala njemu i njegovom bratu kao poklon 1984. godine. Podnosilac zahteva navodi da je imovina data u najam Poljoprivrednoj kooperativi „JEDINSTVO“ u Podujevu te i da je dana 12. juna 1999. godine došlo do gubitka imovine kao rezultat okolnosti na Kosovu 1998. i 1999 godine.

KAI je podelila originalni zahtev u nekoliko zahteva. Nakon podele, originalni KAI spis br. KAP20030 je jedino sadržao parcele pod brojevima 351 i 352.

Kako bi podržao svoj zahtev, podnosilac zahteva je dostavio KAI ugovor o poklonu potpisan dana 27. juna 1984. godine od strane P.N. kao darodavatelj, podnosioca zahteva i Ž.N. kao primaoci poklona. Ugovor je overen od strane Opštinskog suda u Podujevu i upisan kao O.br. 586/84. Na osnovu ovog ugovora, podnosiocu zahteva i njegovom bratu je data imovina upisana u posedovnom listu br. 21 u katastarskoj zoni Gornja Lapaštica.

KAI je verificovala ugovor o poklonu.

KAI je takođe našla posedovni list br. 21, izdat od strane Ujedinjenih nacija dana 2. oktobra 2008. godine za Opštinu Podujevo, katastarska zona Gornja Lapaštica. Među ostalog ovaj list pokazuje da je P.N. bila vlasnik dve parcele na mestu zvanom "Lagja e Berqanve – Fshati", parcela br. 351, livada 6 klase u površini od 2 ar 80m², i parcele br. 352, njiva 6 klase u površini od 22 ar 27 m².

Dana 18. maja 2009. godine, ekipa za obaveštenje KAI je otišla na mestu na kome se navodno nalazila parcela u zahtevu te je postavila znak koji je označavao da je imovina predmet zahteva te i da zainteresovane strane mogu podneti odgovor u roku od 30. dana. Imovina (pašnjak i obradivo zemljište) je bila zauzeta. S toga, ekipa za obaveštenje je pokušala da identifikuje osobu koja je koristila imovinu ali su bili neuspešni. Nekoliko meštana nije znalo ko je zauzeo imovinu, dok ostali nisu želeli da kažu ko je ta osoba. Ponovo, dana 12. aprila 2010. godine, ekipa za obaveštenje je otišla na mesu, obnovila obaveštenje i postavila postere na svakoj od parcela. Ovoga puta, čitava imovina je bila obrađena, na fotografije se može primetiti da je bilo izorana. Ekipa za obaveštenje je ponovo pokušala da identifikuje osobu koja je zauzela imovinu ali nije uspeli u tome. U daljem postupku, obaveštenje je provereno sa GPS i ortofoto te je nađeno da je tačno.

Pošto niko nije odgovorio na zahtev, zahtev je tretiran kao nesporan. KAI nije bilo teško da nađe da je P. i P.N. ista osoba, pošto u ličnoj karti podnosioca zahteva se nalazi da je ime njegovog oca R. te i posedovni list prikazuje da je R. bio suprug „P.“.

Odlukom KPCC/D/A/83/2010 od dana 2. septembra 2010. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je našla da je podnosilac zahteva dokazao svojinsko pravo nad imovinom u zahtevu ili nad delom iste kao što je naznačeno u individualnoj odluci. Komisija je naložila da se podnosiocu zahteva da posed imovine u zahtevu te i da bilo koje lice koje koristi imovinu napusti istu u roku od 30. dana od dana prijema naloga, inače će biti isti biti izbačen.

Dana 14. marta 2011. godine, je uručena odluka podnosiocu zahteva. Podnosilac zahteva je tražio ponovni posed imovine dana 4. maja 2011. godine.

Dana 6. ili 7. jula 2011. godine, S.D., je dao izjavu KAI. On je izjavio da je dana 5. jula 2011. godine, ma njegovom mestu sreo osobu sa odlukom KKAI. Tek tada je bio obavešten da je imovine bila osporena. On je naveo da su parcele bile u posed njegove porodice 50. ili 60. godina te i da on smatra da je imovina pripadala njegovom pokojnom ocu, H.D., koji je bio ubijen 1998. godine zajedno sa ostalih 6. članova bliske porodice.

Što više on je dalje izjavio da je dokumentacija u vezi imovine bila zapaljena tokom rata. On je tražio hitan sastanak sa načelnikom KAI.

Kako bi podržao svoju izjavu, S.D. (u daljem tekstu: žalilac) je dana 1. avgusta 2011. godine, dostavio KAI pismene izjave svoje braće i sestara: E.D., S.D., A.D., H.D.M., F.D.Z. i G.D.S.. Svi potvrđuju izjavu S.D. da su parcele pripadale njihovom pokojnom ocu, da je postojao kupoprodajni ugovor koji je bio spaljen tokom konflikta na Kosovu te i da njihova porodica obrađuje parcele zadnjih 50. ili 60. godina.

KAI je tumačila izjavu kao žalbu te je dana 22. septembra 2011. godine, dostavila istu podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: tuženik). Tuženik nije reagovao.

Pravno obrazloženje:

Kao prethodno pitanje, Vrhovni sud primećuje da žalilac nije dao detalje o njegovoj adresi sem njegov broj telefona.

Vrhovni sud se slaže sa KAI da se izjava treba tumačiti kao žalba na odluku Komisije KPCC/D/A/83/2010. Očigledno je da žalilac želi osporiti ovu odluku, i ako eksplicitno ne traži da se ista poništi. Dalje, u spisu predmeta se nalazi elektronska pošta od dana 12. jula 2011. godine, kojim je jedan član osoblja KAI tražio od svog kolege u KAI da kontaktira žalioca i obavesti da nema potrebe da se sastane sa rukovodstvom, te da umesto toga njegov zahtev će biti dostavljen Vrhovnom sudu kao žalba te i u slučaju da poseduje bilo kakav dokumenat treba podneti isti u roku od 30. (trideset) dana. Pošto je u istini žalilac dostavio pismene izjave dana 1. avgusta 2011. godine, sud smatra da je žalilac obavešten o pravnim posledicama njegovog zahteva te da je samovoljno uložio žalbu.

Ova žalba je, međutim, nedozvoljena.

Na osnovu člana 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 o Rešavanju zahteva u vezi privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, stranka može uložiti žalbu u roku od 30. (trideset) dana od dana obaveštenja o odluci. Takođe članovi 176.1 i 177.1 Zakona br. 03/L-006 o Parničnom postupku predviđaju da pravo na ulaganje žalbe pripada stranci koja je učestvovala u prvostepenom postupku.

U konkretnom slučaju, žalilac nije bio stranka u prvostepenom postupku pred KKAI. Kako bi objasnio ovu situaciju, žalilac navodi da je bio obavešten o sporu u vezi parcela dana 5. jula 2011. godine, što znači odluke KKAI od 2. septembra 2010. godine. Ustravi, u smislu člana 10.3 Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079: „Lice koje ima pravni interes po pitanju zahteva koje nije obavešteno o zahtevu može da bude primljeno kao strana u predmetu u bilo kojoj fazi postupka. ”

S toga, Vrhovni sud treba proveriti da li je S.D. bio obavešten o zahtevu. Način o obaveštenju zahteva u ovom masovnom procesu imovinskih zahteva je predviđen članom 10.1 Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Na osnovu ove odredbe, Izvršni sekretarijat treba obavestiti o zahtevu bilo koje lice osim podnosioca zahteva koji trenutno uživa ili tvrdi da ima pravo nad imovinom ili izvrši razumne napore da obavesti o zahtevu bilo koje lice koje može imati pravni interes nad imovinom.

U konkretnom slučaju, operatori KAI su primetili da je imovina bila zauzeta, ali ekipa za obaveštenje nije uspela da sazna ime osobe koja je zauzela istu. S toga, Izvršni sekretarijat je obavio obaveštenje dana 12. aprila 2010. godine, postavljanjem postara na svakoj od parcela. Ova mera predstavlja razumni napor kako bi se tačno obavilo obaveštenje o zahtevu. Dalje, ništa ne pokazuje da S.D. nije moga da bude obavešten o zahtevu. On živi u istom selu gde se nalaze parcele (on je u izjavi naveo da je sreo osobu sa odlukom KKAI na njegovom mestu) i ploče nisu postavljene na imovini koja nikada nije bila posećena, na primer samo grmlje, već na zemlji koja je bila obrađena. Pošto je završni rok za odgovor na zahtev 30. dana, S.D. je imao vremena da odgovori na zahtev do dana 12. maja 2010. godine.

Iz svih gore navedenih elemenata, Vrhovni sud potvrđuje da je žalilac imao prilike da bude obavešten o postupku i podnese odgovor u prvom stepenu. Pošto nije odgovorio na zahtev u određenom vremenskom roku te i pošto nije bio stranka u postupku pred KKAI, njemu nije dozvoljeno da uloži žalbu pred Vrhovnim sudom. S toga, ova žalba će biti odbačena kao nedozvoljena na osnovu odeljka 13.3 (b) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 (takođe vidi član 196 i 195.1 (a) Zakona o parničnom postupku).

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Pola tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21, 10.15 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti između 3.000 €: 12,50 €.

Žalilac će snositi troškove postupka pošto je izgubio slučaj. U smislu člana 45.1 Zakona o sudskoj taksi, završni rok za plaćanje novčane naknade je 15 dana. Član 47.3 predviđa da u slučaju stranka ne plati naknadu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% iznosa naknade. U slučaju da stranka ne plati naknadu u određenom vremenskom roku, prinudno plaćanje će biti obavljeno.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX registrar